

Τό τέλος τοῦ γέροντα

Στίς ἀρχές τοῦ 1987 ὁ γέροντας ἀδυνάτισε ὑπερβολικά καί ἔλεγε: «Πάω πρός τό βάθος.» Τήν τελευταία φορά πού ἦταν στό Γκοροτίνσκ 'Αρλόφσκι, στήν ἀδελφή του Ρίτσιαν, τῆς εἶχε πεῖ: «Τώρα θά μείνεις μόνη σου νά προσεύχεσαι γιά ὅλους». Στά πνευματικά του παιδιά, ἔδινε ὅσο μποροῦσε τίς τελευταῖες κατευθύνσεις. Ἔλεγε φανερά μπροστά σέ ὅλους ὅτι τά πράγματα δέν θά εἶναι καλά στήν Οὐκρανία. Μερικούς ἱερεῖς πού ἤθελαν νά περάσουν ἀπό τίς ρωσικές στίς οὐκρανικές ἐπαρχίες, δέν τούς ἔδωσε εὐλογία. Λίγο πρὶν τήν κοίμησή του ἔλεγε ὅτι }
πολύ σύντομα θ' ἀρχίσει μιά ἀναγέννηση τῆς πνευμα-
τικῆς ζωῆς. Θ' ἀνοίξουν ναοί καί μοναστήρια, ἀλλά γιά
λίγο καιρό. Τρεῖς μέρες πρὶν τή κοίμησή του εἶπε στόν
γαμπρό τοῦ π. Θεόδωρου νά πάρει ἕνα τσουβάλι ζάχαρη
καί νά τό πάει στήν οἰκογένεια τοῦ π. Θεόδωρου. Ὅταν
ἐκεῖνος ἀρχισε νά λέει πώς ἔχουν ἀρκετή ζάχαρη καί πώς
τό τσουβάλι εἶναι πολύ βαρῦ γιά νά τό σηκώσει, καί... ὁ
γέροντας τόν διέκοψε λέγοντάς του: «Αὐτό εἶναι τό τε-
λευταῖο πού μπορῶ νά κάνω, δέν θά ὑπάρξει ἄλλη εὐκαι-
ρία», δείχνοντάς ἔτσι τόν κοντινό του θάνατο.

Ο Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης

(25-7^{ου}-1924 έως 12-7^{ου}(29-6^{ου})-1994)

Μαρτυρίες Προσκυνητών¹

Τον Ιούλιο του 1992, ως υπασπιστής του στρατιωτικού Αεροδρομίου Θεσσαλονίκης, οργάνωσα προσκύνημα στο Άγιον Όρος με 70 αξιωματικούς, κι επισκεφθήκαμε μεταξύ των άλλων και το κελλί του Γέροντος Παΐσιου (Παναγούδα). Συζητούσαμε με το Γέροντα και του θέταμε διάφορα ερωτήματα για εθνικά θέματα. Τον ρώτησα:

«Γέροντα, πώς βλέπετε το Σκοπιανό θέμα»;

«Όποια λύση και να δοθεί, μακροπρόθεσμα θα είναι προς όφελος των ελληνικών συμφερόντων. Σκυλί που γαβγίζει πίσω από λεωφορείο, μην το φοβόσαστε, δε δαγκώνει».

«Γέροντα, θα πάρουμε την Κωνσταντινούπολη»;

«Οι Εγγλέζοι και οι Αμερικάνοι θα μας παραχωρήσουν την Πόλη. Όχι γιατί μας αγαπάνε, αλλά γιατί αυτό θα συμπλέει με τα συμφέροντά τους». «Όταν θα πάρουμε την Πόλη, θα την κρατήσουμε για έξι μήνες, όσο δηλαδή διαρκεί ένα λάχανο»; Ο Γέροντας με κοίταξε με το διεισδυτικό βλέμμα του και μου απήντησε: «Όχι παιδί μου, για πάντα!» «Γέροντα, θα τα ζήσουμε αυτά τα γεγονότα»; «Βέβαια και θα τα ζήσετε!» Εκείνη τη στιγμή αναρωτήθηκα αν είναι στ' αλήθεια δυνατό να συμβή αυτό. ο Γέροντας κατάλαβε το λογισμό μου και, κοιτάζοντας με, απήντησε: «Ο καλός Θεός πήρε το κατσαβίδι και γύρισε λίγο το “παξιμάδι” του Γκορμπασώφ. Είδατε τι έγινε»! (σελ.164)

Αργότερα, επισκέφθηκα το Γέροντα μαζί μ' ένα φίλο μου σμήναρχο, γύρω στα τέλη Οκτωβρίου του 1993, και του εξέφρασα την ανησυχία μου γι' αυτά που συμβαίνουν στην πατρίδα μας. ο Γέροντας απήντησε: «Μη φοβάσαι. **Ο Θεός δε θα επιτρέψει να γίνει κακό, αλλά θα γίνουν όμως πράγματα και θάματα που δεν θα εξηγούνται με τη λογική.**

Ο κόσμος θα τους σιχαθεί (τους πολιτικούς) και θα τους κυνηγήσει. Όπως ένα μπαλόκι φουσκώνει και ξαφνικά σκάει, έτσι θα σκάσουν κι αυτοί! Δεν μπορώ να σου πω πιο πολλά». Μετά μου πιάνει το χέρι καθησυχαστικά και μου λέει: «Η Παναγία και οι άγιοί μας σκανδαλωδώς μας βοηθάνε! Ποια χώρα έχει τους αγίους που έχουμε εμείς - η Αλάσκα»; (σελ.165)

Σκόπια - Αλβανία:

Τον ρώτησα, (σε άλλη επίσκεψη), τι γνώμη έχει για τα Σκόπια και μου είπε: «Ας τα Σκόπια. Μην τα λογαριάζεις». Για την Αλβανία μου είπε: «Όταν μια γίδα θέλει να φάει ξύλο, πάει και ξύνεται στην γκλίτσα του τσοπάνου. Έτσι κάνουν και οι Αλβανοί τώρα. Ας τους. Μην τους λογαριάζεις. Μη φοβάσαι» (σελ. 259).

Για την Κωνσταντινούπολη έλεγε ότι:

«Κάποτε θα την πάρουμε την Πόλη. Δική μας είναι. Εμείς δεν θα πάθουμε κακό. Όταν θα ξεκινήσουμε για τον πόλεμο, θα την έχουν πάρει την Πόλη οι άλλοι. Στα μισά οι Έλληνες θα γυρίσουν πίσω. **Την Πόλη θα την έχουν πάρει οι Ρώσοι και θα μας τη δώσουν. Όχι ότι οι ίδιοι μας αγαπούν, αλλά θα υποχρεωθούν να μας τη δώσουν από τις περιστάσεις.**»

Για τα «Εξαμίλια» έλεγε

ότι αφορά το πρόβλημα της υφαλοκρηπίδας. Για τους Τούρκους, που συνέχεια δημιουργούν προκλήσεις, ο Γέροντας έλεγε: «Οι Τούρκοι..., ας τους αυτούς. Αυτοί τα κόλλυβα τα έχουν στο ζωνάρι τους. Τά 'χουνε, τα κουβαλούν μαζί τους...» Όσο για το πότε θα διαλυθεί η Τουρκία, όσες φορές κι αν τον ρωτήσαμε και το συζητήσαμε, ποτέ δεν το έλεγε: «Αυτό δεν το ξέρουμε. ο Θεός μας είπε ότι θα μας δείχνει σημεία. Τα πράγματα όμως προς τα εκεί βαδίζουν...» (σελ. 260).

Για τη Σερβία

Χαραλαμπίδης Χαράλαμπος, ιατρός, από Καβάλα: ...Κατηφορίσαμε χαρούμενοι στην καταπράσινη πλαγιά γεμάτη από αγριολούλουδα και αρώματα, και φθάσαμε στην εξώπορτα

¹ «Μαρτυρίες Προσκυνητών», Θεσσαλονίκη 2003, Ζουρνατζόγλου Νικόλαος, επισημναγός.

με τη βρύση, στο πίσω μέρος του κελλιού του γέροντα. Εκείνη την ώρα εκείνος άπλωνε τις μπλούζες που είχε πλύνει. Πλησίασε στο συρματένιο φράχτη και μας είπε: «Τι θέλετε, βρε παλληκάρια;» «Ήρθαμε να πάρουμε την ευχή σου», απαντήσαμε. Ο κ. Ιωάννης Δουλιγερίδης είπε πως είμαστε από ένα «Σύλλογο Φίλων του Αγίου Όρους», ότι ερχόμαστε συχνά και φέρνουμε κόσμο στο Άγιον Όρος. Εγώ στη συνέχεια τον ρώτησα: «Γέροντα, να βοηθάμε τους Σέρβους που βρίσκονται σε δύσκολη κατάσταση»; Εκείνος αμέσως ανασηκώθηκε, με κοίταξε αυστηρά και μου είπε: «Τι να τους βοηθάμε»; Κάπως διστακτικά του λέω: «Να τους στέλνουμε οικονομική βοήθεια»; «Αν θέλετε», μου απήντησε, «στείλτε τους μερικές κονσέρβες. **Αυτοί θέλανε να μας πάρουνε τη Μακεδονία μας, και πριν δέκα περίπου χρόνια, κάποιοι επίσκοποι τους που ήλθαν εδώ, μου είπαν πώς η Μακεδονία είναι δικιά τους και ότι πρέπει να την πάρουνε!** Εγώ τότε τους κοίταξα άγρια και τους είπα πώς αυτό δεν είναι σωστό και ότι είναι άδικο. Εκεί (στη Βοσνία) εφαρμόζονται τώρα οι πνευματικοί νόμοι». (σελ. 277). - *Αυτό δείχνει πώς το κοσμικό πνεύμα του κομμουνισμού πέρασε ακόμη και μέσα στην ιεραρχία της Σλαβικής αυτής εκκλησίας!* - ΛΜΔ.

Στη συνέχεια του λέω:

«Γέροντα, η πατρίδα μας περιβάλλεται από εχθρούς και όλοι οι μεγάλοι (Αμερικάνοι, Ευρωπαίοι) βοηθούν αυτούς και, κυρίως, τους Τούρκους». «Οι Τούρκοι», απήντησε, «τα κόλλυβα τα έχουν στο ζωνάρι τους (δηλ. το τέλος τους είναι κοντά -ΛΜΔ). Θα πάθουν μεγάλο κακό. **Θα γίνει σύγκρουση στο Αιγαίο. Εμείς δεν θα πάθουμε μεγάλο κακό.** Τότε θα επέμβει από πάνω ο Ρώσος και θα γίνει όπως τα λέει η προφητεία του αγίου Κοσμά. Οι μεγάλοι θα φροντίσουν... Την Κωνσταντινούπολη οι Έλληνες πρέπει να τη φυλάξουν. Και έτσι ο Θεός θα τη χαρίσει σε μας. **Θα μας βοηθήσει ο Θεός, γιατί είμαστε Ορθόδοξοι.**» «Γέροντα», του αντείπα, «τι χριστιανοί είμαστε; Ξέρεις έξω πόσο αμαρτωλά ζουν οι Έλληνες; Μέρα - νύχτα διασκεδάζουν και κυλιούνται στην αμαρτία. Πώς θα μας βοηθήσει ο Θεός να πάρουμε την Πόλη»; Και με το απλό, σοφό του ύφος, μου είπε: «**Υπάρχει η μαγιά κι αυτή η μαγιά κρατάει την Εκκλησία και την Ελλάδα. Γι' αυτή τη μαγιά ο Κύριος θα κάμει ότι θα κάμει.**» Τελευταία, τον ρωτώ: «Γέροντα, άραγε εμείς θα τα δούμε αυτά;» Τότε ο Γέροντας, κοιτώντας προς την πλαγιά, που μια μεγάλη ομάδα προσκυνητών κατηφόριζε, μας είπε: «Άντε τώρα, στο καλό. Πολλά σας είπα για σήμερα». (σελ. 278)

Μάρκου Γαβριήλ: Την άνοιξη του 1993 επισκεφθήκαμε το Γέροντα Παΐσιο.

Τον ρωτήσαμε αν θα γίνει πόλεμος με την Τουρκία, και ο Γέροντας είπε: «**Ναι, θα γίνει πόλεμος και θα χτυπηθεί η Τουρκία από το βορρά. Θα πάθει τεράστια καταστροφή, αλλά ρουθούνι Ελληνικό δεν θα ματώσει. Όσον αφορά στην Πόλη, θα διοικείται από Ρώσους, Έλληνες, και Ευρωπαίους.** Η καταιγίδα αυτή θα φτάσει μέχρι το Ισραήλ και τότε οι Εβραίοι θα καταλάβουν τα σφάλματά τους». (σελ. 278)

Καραφείζης Βασίλειος, ταξίαρχος ε.α., Διδυμότειχο, Έβρου: Την 10η Ιανουαρίου 1992 έλαβε χώρα η έξης συνομιλία μεταξύ του Γέροντος και εμού:

«Γέροντα, πώς βλέπετε τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας»; «Έ, καλό θα βγει για την Ελλάδα». «Τι γίνεται με το “μουσουλμανικό τόξο”; Υπάρχει κίνδυνος για μας;»

«Καλό και απ' αυτό θα βγει». Επειδή προβληματίστηκα και δεν κατάλαβα το νόημα των λόγων του, μου εξήγησε στη συνέχεια ότι:

«Ο διάβολος επιθυμεί την καταστροφή του ανθρώπου. Πάντα, όμως, ο Θεός δεν επιτρέπει να γίνει έτσι, όπως το θέλει ο διάβολος. Άλλα τι κάνει; Παραχωρεί στο διάβολο το δικαίωμα να κάνει κακό μέχρι ενός σημείου, γιατί από το κακό αυτό θα προκύψει κάτι καλό. Είπε πώς **ό,τι έπαθε το Ιράκ, το ίδιο θα πάθει και η Τουρκία από μία συμμαχική δύναμη και κυρίως από τους Αμερικανούς.** Θα χάσει ακόμη και τους πατροπαράδοτους φίλους της, τους Γερμανούς». Είπε, επίσης, ότι:

«**Στην Ιταλία θα παρουσιασθεί ένας νέος Μουσολίνι, στη Γερμανία ένας νέος Χίτλερ και η ΕΟΚ (τώρα Ε.Ε.) θα διαλυθεί.** Η ΕΟΚ, είπε, δεν έχει καμμία σχέση με την Αμερική. Η Αμερική μοιάζει μ' έναν αργαλειό, που αφομοιώνει όλα τα κουρέλια, ενώ στην ΕΟΚ υπάρχουν αντιτιθέμενα και διαπλεκόμενα συμφέροντα. «Πήγατε, Γέροντα, στην Τουρκία»; «Ναι, πήγα. ο πατέρας μου πολέμησε τους Τσέτες». «Άραγε, Γέροντα, θα ξαναπάμε πίσω»; Μετά την ερώτησή μου αυτή, ο Γέροντας πήγε αμέσως μέσα στο κελλί και έφερε ένα μικρό τετραδιάκι, γραμμένο στα φαρασιώτικα ή στα τούρκικα, με **προφητείες του αγίου Αρσενίου** (του Καππαδόκη) από το 1901 έως το 1923. Το τετραδιάκι εκείνο περιελάμβανε γεγονότα που συνέβησαν την εποχή εκείνη, καθώς και προφητείες

μελλοντικές. Ο Γέροντας μου έδειξε τι έγραφε για το 1922: «Φέτος η πατρίδα μας θα χαθεί και θα μας διώξουν, αλλά θα πάμε πάλι». (σελ. 279)

Γιάννου Γεώργιος, αξιωματικός Πολεμικής Αεροπορίας: Την άνοιξη του 1987 επισκέφθηκα το μακαριστό Γέροντα Παΐσιο στο κελλί του, την Παναγούδα. Τον ρώτησα, προβληματισμένος, αν θα γινόταν πόλεμος με την Τουρκία. Ο Γέροντας μου απάντησε ότι, **όταν θα δούμε η Ελλάδα να παίρνει την πρεσβεία της από την Τουρκία και η Τουρκία την πρεσβεία της από την Ελλάδα, τότε θα πρέπει να πούμε: «Ταις πρεσβείαις της Θεοτόκου, Σώτερ σώσον ημάς»**. (σελ. 280)

Παπατζήμας Αθανάσιος: Το καλοκαίρι του 1992 ρωτήσαμε το Γέροντα Παΐσιο: **«Γέροντα, τι επιπτώσεις θα έχει η ΕΟΚ για την Ελλάδα»;** «Κοιτάξτε παιδιά», απήντησε ο Γέροντας. «Στην Αμερική πήγαν άνθρωποι από διάφορα μέρη. Κουβάλησε ο καθένας το κουρέλι του και έτσι έγινε εκεί μία κουρελού. Στην ΕΟΚ, όμως, οι χώρες που μπαίνουν είναι έτοιμα χαλιά. Τα χαλιά, όσο και να τα ενώσεις, το ένα πάει από δω και το άλλο απ' εκεί. Έτσι, μη φοβάστε για δυσμενείς συνέπειες από την ΕΟΚ. **Δεν πρόκειται ποτέ οι χώρες της Ευρώπης να ενωθούν πλήρως, ώστε να μας βλάψουν**». (σελ. 280)

Οικονόμου Αλέξανδρος, αντιπύραρχος, ε.α., Αθήνα: Σχετικώς με τη διάλυση της Τουρκίας. Το Μάρτιο του 1994 συνάντησα το Γέροντα Παΐσιο στο Μοναστήρι της Σουρωτής. Συγκινήθηκα, όταν μου έπιασε το χέρι και, παρά την κρισιμότητα της καταστάσεώς του, μου είπε τα ακόλουθα: «Εσύ δεν πρέπει να στενοχωριέσαι και να φοβάσαι την Τουρκία. **Η Τουρκία θα διαλυθεί, και μάλιστα θα τη διαλύσουν οι ίδιοι οι σύμμαχοι**. Στη Βοσνία θα γίνει μουσουλμανικό κράτος (εκείνη την εποχή δεν υπήρχε τέτοιο κράτος)». (σελ. 280)

Σε άλλη επαφή που είχα με το Γέροντα, η συζήτηση αφορούσε την ανησυχία μου **για τον πόλεμο κατά της Βοσνίας**, ο οποίος ακόμη εμαίνετο. Ήταν η περίοδος '92-'93, που είχαν ληφθεί οι αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών με καταδικαστικό αποτέλεσμα κατά της Βοσνίας. Όταν, λοιπόν, τον ρώτησα τι θα γινόταν μ' αυτόν τον πόλεμο, που είχε ως σκοπό να πλήξει την Ορθοδοξία και την ενότητά της, μου είπε: «Μην ανησυχείς, δεν πρόκειται να γίνει τίποτε». «Γέροντα, πως είναι δυνατόν;» Μου ξαναλέει: «Δεν θα γίνει τίποτε' σ' το λέω εγώ. **Αυτή τη στιγμή στρατηγός των Βόσνιων είναι ο ίδιος ο Χριστός. Το κακό θα αυτοκαταστραφεί μόνο του**». «Γέροντα, είναι πολύ δύσκολο να το πιστέψει αυτό κάποιος, διότι είναι φοβερές οι δυνάμεις που έχουν μαζευτεί εναντίον της». «Μην ανησυχείς», επανέλαβε. «Θα δεις αυτό που σου είπα». Βέβαια, ανακουφίστηκα από τα λόγια του, και δεν πέρασε πολύς καιρός που οι εξελίξεις ήταν πράγματι θαυματουργικές. Τελικά, κανείς μας δε θυμάται τον τρόπο με τον οποίο εξαφανίστηκαν όλες αυτές οι δυνάμεις, οι οποίες δεν μπόρεσαν να φέρουν κανένα θετικό αποτέλεσμα υπέρ τους, και κανένα σημαντικό πλήγμα κατά των Βοσνίων ορθόδοξων.

Η ερμηνεία της προφητείας **για το Εξαμίλι**.

Σε άλλη μας συζήτηση, αναφέρθηκα στην αγωνία που είχα για το Εξαμίλι, επηρεασμένος από τη σχετική προφητεία του αγίου Κοσμά του Αιτωλού. Υπάρχει χωριό Εξαμίλι στη διαδρομή μεταξύ Θεσσαλονίκης και Σερρών - βρίσκεται 28 χλμ. από τη Θεσσαλονίκη - και θεώρησα ότι είναι το σημείο στο οποίο θα φθάσουν οι Τούρκοι, σε περίπτωση πολέμου μεταξύ μας, και από εκεί θ' αρχίσει η εξαφάνισή τους. Τον ρώτησα αν είναι δυνατόν οι Τούρκοι να φθάσουν έξω από τη Θεσσαλονίκη. Ανησυχούσα, αλλά ο Γέροντας γελούσε. Πράγματι, επέμενα στην ερώτησή μου και εκείνος εξακολουθούσε να γελά, παρ' ότι ήταν η περίοδος που πονούσε πάρα πολύ, γιατί αναφέρομαι στη συνάντησή μας στη Μονή της Σουρωτής. Στο τέλος μου είπε: «Μην ανήσυχης καθόλου. Άκου να σου πω τι συμβαίνει»:

«Εξαμίλι είναι κάθε σημείο που απέχει έξι μίλια από τις ακτές της Τουρκίας. Το ίδιο και από τη δική μας πλευρά. Κάθε σημείο που απέχει έξι μίλια από τις ακτές μας, απ' οποιοσδήποτε νησιωτικές ή χερσαίες ακτές, είναι τα εξαμίλια. Όταν ο τουρκικός στόλος ξεκινήσει κατά της Ελλάδος και φτάσει στα έξι μίλια, πράγματι θα καταστραφεί. Θα είναι η ώρα που θα έχουν τα κόλλυβά τους στο ζωνάρι τους». Πράγματι συγκινήθηκα πολύ, όταν άκουσα αυτήν την απάντηση, επειδή μου δόθηκε όλη η ερμηνεία και η επιβεβαίωση του λόγου του αγίου Κοσμά του Αιτωλού. ...Στη συνέχεια θέλησα να επεκταθώ, παρ' ότι ήξερα ότι τον κούραζα. Εκείνη μας η συνάντηση έμελε να είναι και η τελευταία. Τον ρώτησα,

λοιπόν, **τι θα γινόταν από κει και πέρα**. Μου είπε:

«**Έχω την εντύπωση ότι έφθασε η ώρα**. Πιστεύω ότι έφθασε η ώρα». «Ποια ώρα Γέροντα»; «Η ώρα να πάρουμε την Πόλη!» «Την Πόλη πως θα την πάρουμε; Θά 'χουμε πάλι πόλεμο;» «**Όχι, δεν θά 'χουμε ούτε μία ντουφεκιά. Δεν πρόκειται να γίνει πόλεμος²**». «Τότε, Γέροντα, πως θα την πάρουμε την Πόλη;» «**Την Πόλη θα μας τη δώσουν**». «Ποιοί; Οι Τούρκοι; Είναι δυνατόν;» «**Όχι. Την Πόλη θα μας τη δώσουν οι Ρώσοι. Θα την πάρουν σε πόλεμο που θα κάνουν με την Τουρκία και θα τη δώσουν σ' εμάς**». «Μα, Γέροντα, τόσο μας αγαπάνε οι Ρώσοι, ώστε να μας δώσουν την Πόλη, έτσι, χωρίς πόλεμο;» «**Όχι. Θα ξέρουν ότι δεν πρόκειται καμμία επιδίωξή τους να πραγματοποιηθεί, εάν δε μας δώσουν την Πόλη. Έτσι θ' αναγκαστούν να μας την παραχωρήσουν**».

«**Γέροντα, τι θα γίνει μετά απ' αυτό; Οι Τούρκοι τι θα γίνουν**»;

«Αυτοί θα καταστραφούν. Πραγματικά θα σβήσουν από το χάρτη, διότι είναι ένα έθνος, το όποιο δεν προέκυψε από την ευλογία του Θεού. **Θα σβήσουν ως έθνος και η έκταση ολόκληρης της Τουρκίας θα είναι μία αχανής έρημος, στην οποία, για να συναντήσει κανείς άνθρωπο, θα πρέπει να περπατάει επτά (7) ώρες!**» (σελ. 285-6)

Άλλη φορά, βρέθηκα μαζί με μία παρέα προσκυνητών στο κελλί του. Τότε υπήρχε ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία. Του έλεγαν λοιπόν: «Γέροντα, πώς τα βλέπετε τα πράγματα; **Θα γίνει πόλεμος και προς τα εδώ; Θα έχουμε προβλήματα; Να φύγουμε, να πάμε αλλού; Θα έχουμε πόλεμο με τα Σκόπια;**» και ο Γέροντας, ο οποίος είχε ακούσει πολλές φορές το ίδιο ερώτημα, τους έλεγε: «Βρε παιδιά, δεν μπορείτε να καταλάβετε ότι δεν είναι δυνατόν να έχουμε πόλεμο, όταν υπάρχει πόλεμος σε διπλανό κράτος»; «Μα για ποιο λόγο»; «Να σας το κάνω πιο λιανά. Όταν στο διπλανό σας σπίτι, στο σπίτι δηλαδή του γείτονα, η οικογένεια έχει δύο παιδιά τα όποια μαλώνουν είτε μεταξύ τους, είτε με τον πατέρα τους, είτε με τη μάνα τους, μπορούν αυτά να σας πειράξουν; **Πρώτα θα τελειώσουν το μάλωμα μεταξύ τους, θα μονιάσουν, θα τελειώσει η ιστορία και μετά θα πάνε στο γείτονα για να μαλώσουν μαζί του. Έ, μέχρι τότε έχουμε ακόμα καιρό μπροστά μας. Αλλά η χάρις του Θεού δε θα μας αφήσει να πάθουμε κακό³**». (σελ. 292)

Στην συνέχεια με ρώτησε για την Κύπρο και, χαμογελώντας με καθησύχασε και είπε: «**Θα έρθει η ώρα που θα λυθεί το θέμα της Κύπρου. Θα περάσει δυσκολίες, αλλά θα λυθεί και θα είναι Ορθόδοξη και Ελληνική**».

Κατόπιν τον ρώτησα για την **συνεχή αδιαλλαξία και τις προκλήσεις των Τούρκων**. Μ' έπιασε από τον ώμο και με πολλή σοβαρότητα μου απάντησε: «Μην ανησυχείς παιδί μου, εγώ ετοιμάζομαι να κοιμηθώ και δεν θα είμαι εδώ, αλλά θα βλέπω από επάνω, διότι εδώ είμαστε όλοι προσωρινά. **Η Τουρκία θα διαμελισθεί σε 3-4 κομμάτια. Ήδη έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση. Εμείς θα πάρουμε τα δικά μας εδάφη, οι Αρμένιοι τα δικά τους και οι Κούρδοι τα δικά τους. Το κουρδικό θέμα έχει ήδη δρομολογηθεί. Αυτά θα γίνουν, όχι τώρα, αλλά σύντομα, όταν θα πάψει αυτή η γενιά που κυβερνάει την Τουρκία και θα αναλάβει νέα γενιά πολιτικών⁴**. Τότε θα γίνει ο διαμελισμός της Τουρκίας. Πολύ σύντομα, οι προσευχές που γίνονται κάτω από την επιφάνεια της γης, θα γίνονται επάνω στη γη και τα κεράκια που ανάβονται κάτω, θα ανάβονται επάνω. (Ο Γέροντας αναφερόταν στους Έλληνες κρυπτο-Χριστιανούς της Τουρκίας). Θα τα δεις, παιδί μου. Πίστη και ελπίδα στον Θεό να υπάρχει και θα χαρούν πολλοί. **Όλα αυτά θα γίνουν μέσα στα χρόνια αυτά. Έφτασε ο καιρός**».

Τον ρώτησα επίσης εάν η Ελλάδα πάθει κακό. Μου απάντησε ότι θα υπάρξουν κάποια προβλήματα, τα όποια όμως θα είναι ασήμαντα, και αρκετός κόσμος που σήμερα είναι αδιάφορος, θα επιστρέψει στον χώρο της Ορθοδοξίας.

«**Να μην ανησυχείτε για την Ελλάδα**», είπε. Φεύγοντας από το κελλί του, μας είπε πάλι: Άντε στην ευχή της Παναγίας και μην ανησυχείς. **Η Κύπρος θα απελευθερωθεί μέσα στα χρόνια που περπατάμε και η Τουρκία θα διαμελισθεί. Όλες οι χώρες έχουν τα προβλήματα τους, αλλά δεν υπάρχει για μας πρόβλημα**. Ελπίδα στον Θεό και πίστη. Άντε στο καλό, παιδιά μου». (σελ. 297)

² Πόλεμος για την Πόλη δεν θα γίνει, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει εμπόλεμη κατάσταση πριν. - ΛΜΔ

³ Μάλλον εδώ εννοεί ο γέροντας την σύμπραξη κάποιων βορείων γειτόνων μας εις βάρος της χώρας μας όταν μας επιτεθούν οι Τούρκοι. Ίσως να υπάρξει και εσωτερικό μέτωπο από παρεπιδημούντες Μουσουλμάνους κλπ. Αυτό όμως για πολύ λίγο!

⁴ Ήδη ανέλαβαν (από τα μέσα περ. του 2003) οι Ισλαμιστές με τον Ερντογάν.

Πελωριάδης Γεώργιος:

Ο π. Παΐσιος είχε υπηρετήσει ασυρματιστής στον στρατό, με εμφύλιο, χιόνια, και πείνα, προσευχόμενος στον Θεό **να μη σκοτώσει άνθρωπο**. Όταν τον ρωτούσαν στην Τρίπολη ποιο μέσον και ποιον Συνταγματάρχη είχες στο Επιτελείο για να σου δώσουν τέτοια ειδικότητα, τούς έλεγε, "τον Θεό"!

Σχετικά με την πτώση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας έλεγε.

- Δεν ήθελε ο Θεός να πέσει το Βυζάντιο. Αλλά τότε πήγαιναν και έπαιρναν αντίδωρο στην εκκλησία με το ξίφος τους...

Αν οι πρόγονοί μας δεν είχαν παροργίσει τον Θεό, δεν θα έφθανε στο σημείο να χρησιμοποιήσει την παιδαγωγική τιμωρία...

Όταν κατά καιρούς γινόταν λόγος για την προφητεία τού Αγίου Κοσμά τού Αιτωλού ότι θαρθούν οι Τούρκοι και θα φθάσουν μέχρι τα Εξαμίλια στον πόλεμο Ελλάδος - Τουρκίας ο Γέροντας έλεγε.

- Ο κόσμος σήμερα δεν έχει μυαλό. **Τα εξαμίλια τα οποία αναφέρει ο άγιος Κοσμάς, είναι τα έξι μίλια της υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο. Αυτά θα είναι, και η αιτία πολέμου...** (κείμ. Α')

ΑΡΜΑΓΕΔΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ, ΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΥΦΡΑΤΗ...

Μια μέρα τού 1987 (σημειώνει ο συγγραφέας), ρώτησα τον Γέροντα, για τον μελλοντικό παγκόσμιο πόλεμο, τον Αρμαγεδόνα, που αναφέρεται στην Αποκάλυψη.

Με πατρικό ενδιαφέρον μου ανέφερε διάφορα σχετικά θέματα. **Θέλησε μάλιστα, να προχωρήσει περισσότερο, αποκαλύπτοντας ορισμένες ενδείξεις που πιστοποιούν ότι πράγματι βρισκόμαστε στην γενεά του Αρμαγεδώνας.**

Είπε λοιπόν,

«Όταν ακούσετε ότι τα νερά τού Ευφράτη τα κόβουν από ψηλά οι Τούρκοι με φράγματα, και τα χρησιμοποιούν για αρδευτικά έργα, τότε να ξέρετε ότι ήδη έχουμε μπει στην ετοιμασία τού μεγάλου εκείνου πολέμου και ότι προετοιμάζετε ο δρόμος για τις "2 μυριάδες μυριάδων στρατού των από ανατολών ηλίου», που αναφέρει η Αποκάλυψη...

(Σήμερα λειτουργεί ήδη κοντά στις Τουρκικές πηγές τού Ευφράτη, το μεγάλο φράγμα Κεμάλ Ατατούρκ που μπορεί να κόψει εντελώς τα νερά προς το Ιράκ και την Συρία και να τα ρίξει στη Μεσόγειο! Δημιουργώντας έτσι γενική ανάφλεξη, τον «πόλεμο τού νερού» όπως η διεθνής διπλωματία έχει ήδη επισημάνει και περιμένει...)

Μέσα σε όλη αυτή την προετοιμασία, συνεχίζει ο π. Παΐσιος, είναι και η αποξήρανση του ποταμού Ευφράτη (στην δεδομένη πολεμική στιγμή) που αναφέρει η Αποκάλυψη, για να μπορέσουν έτσι να περάσουν τα 200.000.000 στρατού που σημειώνονται, και που σήμερα μόνο οι Κινέζοι διαθέτουν...

Μάλιστα οι Κινέζοι, έλεγε ο Γέροντας, κατασκευάζουν ένα δρόμο, που σήμερα τον έχουν φθάσει κοντά στην Ινδία, τον λεγόμενο «θαύμα της Εποχής» και που το πλάτος του είναι ικανό για να περνούν χίλιοι στρατιώτες παραταγμένοι δίπλα - δίπλα. Αν περιμένουμε να σχιστεί ο Ευφράτης και να εξαφανιστεί το νερό, τότε σίγουρα θα πλανηθούμε. Γιατί αλλιώς τα εννοεί η Γραφή, και αλλιώς οι περισσότεροι τα καταλαβαίνουν...

Κάτι ανάλογο συνέβη και με το Τσέρνομπιλ... Εκεί, στην Αποκάλυψη, ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει, ότι είδε αστέρα μέγα καιόμενον να πέφτει από τον ουρανό μολύνοντας, πικραίνοντας, και δηλητηριάζοντας θανάσιμα, τα νερά και τις πηγές των υδάτων...

Και το όνομα του αστέρος **Άψινθος!**... (Ουκρανικά **Τσέρνομπιλ !**...)

Νικόλαος Μάρτης, πρώην Υπουργός, και συγγραφέας τού βιβλίου: **«Η πλαστογράφηση της Ιστορίας της Μακεδονίας»**.

Όταν συνάντησα τον Γέροντα, βαριά άρρωστο πια στο μοναστήρι τής Σουρωτής, με μορφή ήρεμη που ακτινοβολούσε, χάρηκε πολύ που με είδε και μου είπε,

- Άκουσε να σου πω: Μάρτη μήνα έγινε ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου. Μάρτη μήνα έγινε η Επανάσταση του 1821. Δεν είναι τυχαίο συνεπώς, ότι Μάρτης αγωνίζεται για το θέμα της Μακεδονίας! (Α')

Ο ΚΟΣΜΟΣ & Η ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ο κόσμος μοιάζει σήμερα, σαν μια κοχλάζουσα χύτρα ταχύτητος, με πολλές βαλβίδες! Θα σκάσει εδώ, θα σκάσει εκεί. **Προσεύχεσθε μη γίνει μ' εμάς η αρχή** .
Να ζητε όσο μπορείτε πιο απλά . Μη δυσκολεύετε από μόνοι σας τη ζωή σας . **Οι πολλές ευκολίες κάνουν δέσμιους τους ανθρώπους σήμερα.**

Γέροντα, γιατί οι άνθρωποι νοιώθουνε σήμερα ανασφάλεια ;

- Γιατί όλοι είμαστε ασφαλισμένοι ! Ασφαλίζουμε το αυτοκίνητό μας, το σπίτι μας, τη ζωή μας. Κάνοντας λοιπόν την κοσμική ασφάλεια, παραμερίζουμε την προστασία και Πρόνοια του Θεού!

Γέροντα, σ' αυτά τα δύσκολα χρόνια θα επέμβει ο Χριστός;

Ναι. Εδώ βλέπεις, σε έναν αδικημένο που έχει καλή διάθεση, επειδή δικαιούται την θεία βοήθεια, παρουσιάζονται πολλές φορές οι Άγιοι, η Παναγία, ο Χριστός, για να τον σώσουν. Πόσο μάλλον τώρα που θα βρίσκεται σε τόσο δύσκολη κατάσταση ο καημένος ο κόσμος. Τώρα μια μπόρα θα είναι, μια μικρή κατοχή του αντίχριστου σατανά. Θα φάει μετά μια σφαλιάρα από τον Χριστό, θα συγκλονισθούν όλα τα έθνη και θα έρθει η γαλήνη στον κόσμο για πολλά χρόνια. Αυτήν την φορά θα δώσει ο Χριστός μια ευκαιρία, για να σωθεί το πλάσμα Του. Θα αφήσει το πλάσμα του ο Χριστός; Θα παρουσιασθεί στο αδιέξοδο των ανθρώπων, για να τους σώσει από τα χέρια του Πονηρού. **Θα επιστρέψουν στο Χριστό και θα έρθει μια πνευματική γαλήνη σε όλη την οικουμένη για πολλά χρόνια.** Δεν θα είναι η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, όταν έρθει ως Κριτής, αλλά μια επέμβαση του Χριστού, γιατί είναι τόσα γεγονότα που δεν έχουν γίνει ακόμη. **Θα επέμβει ο Χριστός, θα δώσει μια σφαλιάρα σε όλο αυτό το σύστημα, θα πατάξει όλο το κακό,** και θα βγάλει απ' αυτό, καλό τελικά. Θα γεμίσουν οι δρόμοι προσκυνητάρια. Έξω τα λεωφορεία θα έχουν εικόνες. Θα πιστέψουν όλοι οι άνθρωποι. Θα σε τραβάν, για να τους πεις για το Χριστό! Έτσι θα κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε ολόκληρη την οικουμένη και μετά (αργότερα), ο Χριστός θα έρθει ως Κριτής, να κρίνει τον κόσμο. Άλλο Κρίση, άλλο μια επέμβαση του Χριστού, για να βοηθήσει το πλάσμα Του.

(Από το βιβλίο "Πνευματική Αφύπνιση", Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου, έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος - Σουρωτή Θεσσαλονίκης)

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ:

Όταν πλησίαζε ο καιρός για τις εθνικές εκλογές, πολλοί προσκυνητές ερχόντουσαν και ρωτούσαν τον Γέροντα ποια ήταν η γνώμη του και ποιόν εκείνος θεωρούσε άξιο, για να ψηφίσουν.

Ο Γέροντας έλεγε:

-Να ψηφίσετε όποιον βλέπετε ότι είναι ο καλύτερος, όποιον αγαπά τον Θεό και την πατρίδα μας, αυτόν να ψηφίσετε.

Τότε εκείνοι, επί μονίμου βάσεως του απαντούσαν:

-Γέροντα, όλοι το ίδιο είναι.

Κι εκείνος τους έλεγε:

-Βρε παιδιά, κοιτάξτε εδώ πέρα: όλες οι ελιές ίδιες είναι και όλες έχουν δάκο, όμως άλλες έχουν εκατό τοις εκατό, ενώ άλλες πενήντα τοις εκατό. Εμείς, λοιπόν, **εφόσον έχουμε ανάγκη από ελιές, πρέπει να κοιτάξουμε ποιές έχουν το λιγότερο δάκο, γιατί διαφορετικά δέ γίνεται.** Και πάντα πρέπει να ψηφίζουμε με δύο κριτήρια:

α) με το πόσο αγαπά ο υποψήφιος το Θεό και είναι συνειδητό μέλος της Εκκλησίας και

β) με το πόσο αγαπά την πατρίδα και αποβλέπει στο γενικό καλό του τόπου κι όχι στο δικό του συμφέρον.

Εάν κάποιος χρησιμοποιήσει κάποιο άλλο κριτήριο, εκτός από αυτά τα δύο, τότε κινείται ιδιοτελώς, και δεν είναι αυτό που κάνει χριστιανικό. Αργότερα θα επιτρέψει η Θεία Δικαιοσύνη να το πληρώσει.

Από βιβλίο Αγιορείτου Ιερομονάχου "Ο Γέρων Παΐσιος", σελ 231 (Εκδόσεις "ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ" 1994)